

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

falder til Indfrielse ved Ejerskifte, som ingen Tilknytning har til Familieoverdragelser. Saa skal der naturligvis ved de almindelige Ejerskifter tages et vist Hensyn til Konjunkturudviklingen og til det Aaremaal, der er gaaet o. s. v. Men disse og andre Spørgsmaal er som sagt til Overvejelse, og jeg kan sige, at jeg skal gøre, hvad jeg kan for, saa hurtigt det er muligt, at faa Klaring over alle de Problemer, der staar i Forbindelse med Udstykningen og som i høj Grad har Tilknytning til Overgangstidens Vanskeligheder.

Der er af det ærede Medlem Hr. Hans P. Jakobsen rettet Spørgsmaal til mig om Muligheden for at faa større Tilførsel af Korn og Foderstoffer. Jeg deler i allerhøjeste Grad dette Ønske, saa meget mere som det var en af de Forudsætninger, som man i sin Tid regnede med muliggjorde den Nedgang, der var i Eksportindtægterne. Man regnede med, at et Prisfald udefra gennem den Import, vi fik af Foderstoffer til Landet, vilde hjælpe med til at bære denne Nedgang i Eksportpriserne.

Med Hensyn til selve det konkrete kan jeg sige, at der er givet Allocation paa 167 000 t Oliekager i sidste Halvdel af 1945, og 56 000 t i første Kvartal af 1946, og der er søgt om Valuta til Køb af Korn i Amerika. Jeg haaber, at dette kan lykkes. Mere kan jeg egentlig ikke sige. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det jo ikke alene er et Valutaspørgsmaal, det har ogsaa i høj Grad været Spørgsmaal om at skaffe Tonnage til at faa disse Tilførsler hjem til Landet. Jeg tør som sagt paa nuværende Tidspunkt ikke udtale mig positivt om Mulighederne for Import af Korn. Der er visse Muligheder, men jeg vil indtrængende advare imod en for optimistisk Indstilling med Hensyn til nogen betydende Import af Korn her til Landet.

Endelig rettede det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard en lidt ironisk Henvendelse til mig vedrørende Manø-Diget, idet det ærede Medlem nævnte, at et Andragende var sendt til Landbrugsministeriet, men at man endnu ikke i Oktober Maaned, da det ærede Medlem var til Valgkamp derovre omkring, havde hørt noget fra Landbrugsministeriet. Jeg har undersøgt Sagen, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at

det har den naturlige Forklaring, at Landbrugsministeriet ikke ses at have modtaget noget saadant Andragende.

Kirkeministeren (Hermansen): Der er under Finanslovdebatten rettet tre Spørgsmaal til mig, som jeg hermed skal prøve at svare paa.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har rettet en Forespørgsel til mig vedrørende Mejlbj Kirke. Det drejer sig om, at denne Kirke i Begyndelsen af 1930erne blev restaureret paa lokalt Initiativ, og det daværende Provstesynd havde ikke noget at indvende imod de Restaureringer, der var foretaget. Imidlertid har senere Syn udtalt sig ganske overordentlig kritisk med Hensyn til det, der er sket i Mejlbj Kirke. Det seneste Provstesynd har udtalt, at disse Restaureringer egentlig kun er Udtryk for en lokal Malers hemningsløse Trang til at prostituere sig, og en Repræsentant for Nationalmuseet har udtalt sig i endnu stærkere Vendinger. Paa den anden Side ønsker Sognets Befolkning meget stærkt og meget bestemt, at der ikke maa ske noget, at de Forandringer, som Nationalmuseet og Provstesyndet ønsker skal ske, saadan at Kirken bliver ført tilbage til dens oprindelige Skikkelse, ikke finder Sted. Det vil altsaa sige, at Spørgsmaalet er ret kompliceret, saa jeg vil foreløbig foretrække at svare det ærede Medlem derhen, at jeg gerne ved Lejlighed vil have Lov til at bese Forholdene paa Stedet, før jeg træffer min Afgørelse.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har rettet en Forespørgsel til mig vedrørende Restaureringen af Prædikestol og Alter i Askø Kirke. Sagen, som det ærede Medlem hentydede til, er endnu ikke indgaaet til Ministeriet, men naar den kommer, skal jeg tilsige den en velvillig Behandling. Jeg anser det for at være af overordentlig Betydning, at disse Minder om gammel dansk Kultur bliver bevaret, navnlig hvor de som her er Udtryk for en Kultur, der stadig er i Brug.

Den af det ærede Medlem Hr. Fabricius fremsatte historiske Redegørelse for, hvorledes der i Tidens Løb er forholdt fra Statsmagtens Side med Hensyn til den danske Folkekirkens økonomiske Værdier, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Muligt vilde man fra den anden Side have et og andet at